Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Pram, Christen Henriksen

Titel: BREV TIL: Skuespildirektionen FRA: Pram, Christen Henriksen (1790-11-18)

Citation: Pram, Christen Henriksen: ”BREV TIL: Skuespildirektionen FRA: Pram, Christen Henriksen (1790-11-18)”, i *Breve fra C. H. Pram til H. W. von Warnstedt og Skuespildirektionen 1778-1791*, Det Hoffensbergske Etabl., s. 31. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991717-000-shoot-L0019917170000019.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra C. H. Pram til H. W. von Warnstedt og Skuespildirektionen 1778-1791

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Kbhvn., d. 18. Novb. 1790.
Til den høykongelige Skuespildirection.

Den 12te November sidstafvigte Aar tog jeg mig den Frihed til den høykongelige Skuespildirection at indsende og til høysammes Bevaagenhed at anbefale en allerunderdanigst Ansøgning til Kongen [1]) om at erholde betalt en Deel i Ansøgningen s. 32opregnede Fordringer paa Skuespilcassen, der i alt beløbe 850 rd.; hvilke jeg dog, da nogle af disse Fordringer ej vare aldeles s. 33liquide, ej heller forlangte fuldt udbetalte, men allene saa meget deraf, at jeg selv kunde betale min Gield til min Velgjører, Hr. s. 34Kammerherre Warnstedt, der var 600 rd. Da jeg paa denne min allerunderdanigste Ansøgning siden slet ingen Resolution har erholdet, saa tager jeg mig den underdanige Frihed herved at bringe den i Erindring og paa det ydmygste og indstændigste at bede, at en Sag, der efter min Formues Forfatning ej kan andet end være mig yderst magtpaaliggende, maa uden længer Henstand blive afgjort. Men, da jeg veed, den endnu ikke er Hans kongel. Majestæt forestillet, og det altsaa endnu er Tid, saa maatte det tillades mig ved nogle af de anførte Fordringer at føye følgende Bemærkninger.

Jeg havde Aarsag til at troe. at mit Skuespil Frøknerne fra Smyrna var antaget til Opførelse og at jeg altsaa derfor havde Honorarium at fordre. Man har underrettet mig om, at det ikke var saa; men, da Skuespillet Negeren, som i sidstafvigte Foraar blev indleveret til Skuepladsen og blev antaget til Opførelse, er af mig og er det samme Emne, som det i Frøk. fra Smyrna, omarbejdet og forandret og jeg hoslagt har den Ære at tilstille den høye Direction det igien, efterat jeg, da det i forrige s. 35Saison var forsildig at spille det, fik det tilbage, saa haaber jeg og formoder, at dette Stykke, der er det samme som hint, kun at Navnet er forandret og det heele forbedret, maa træde i hints Sted og at altsaa de for hint beregnede 300 rd. nu maa atter beregnes for dette, da jeg ikke selv vil indhente det eeneste for et Fem-Acts Stykke fastsatte Honorarium eller Indkomsterne af tredje Forestilling. Jeg veed, der kan gjøres mig den Indvending, at det er mueligt, en Forestilling ikke indrenter 300 rd.; men da Forfatteren af et Stykke i tre Acter kan have Fordring paa 200 rd. (i det mindste naar det er paa Vers), hvor liden Lykke end Stykket gjør eller hvor lidet det end indbringer, saa synes det ligefrem, at Forfatteren af et i Fem Acter, naar han ej kan eller ej selv vil modtage Forestillings-Indtægterne, ikke bør affindes med mindre, ja ej engang med saa lidet som Forfatteren af et i tre Acter. En tredje Deel høyere Salarium synes i Forhold til Stykkernes Storhed ej at være upassende, helst da adskillige Forfattere af Tre Actes Stykker have faaet en Forestillings Indkomst og Publicum tilligemed mig har altid været i den Tanke, at 300 rd. var Honorarium i Steden for en Aftens Beløb.

Hvad i øvrigt Negeren angaaer, da havde jeg til en deri forekommende Rolles Udførelse bragt Danserinden Jomfrue Jensen [1]) i Forslag, hvilket Forslag Directionen, efter Hr. Oberauditeur Rosenstands Skrivelse til mig af 16 Maj sidstleden, har afslaaet. Fordi jeg ikke troer, der er nogen anden ved Skuepladsen, der kan give denne Rolle med Anstand, Sandsynlighed og Lykke og da Jomfrue Jensen siden har givet Prøve paa, at hun ikke vil fordærve Rollen, men har Anstand og Organ som Smag til dens Udførelse, vover jeg endnu at gjentage dette Forslag, dog kun s. 36som Forslag, saa Directionen for mig kan anlage det eller besætte Rollen efter Behag med en anden Person, ligesom jeg aldrig har gjort dette Forslag til nogen excluderende Betingelse, da jeg tilbød Skuepladsen dette Arbejd.

Fremdeles har jeg for mange Aar siden indleveret „den store Skjønhed“, Comedie i tre Acter, hvilket Stykke ej af Directionen var forkastet skiøndt henlagt og hvorfor jeg beregnede mig 150 rd. tilgode, da jeg efter Censors Anmærkninger alt 1783 havde omarbejdet og atter indsendt det. Men da jeg siden har omarbejdet dets Fabel i Form af en Fortælling [1]), saa troer jeg mig derefter i Stand til endnu at give dette Stykke adskillige Forbedringer. Ifald og naar dette Stykke skulde opføres, forbeholder jeg mig at maatte deri foretage disse Forbedringer, skjøndt jeg ikke vil spilde Tid paa dets Omarbejdelse, naar jeg ikke veed, om eller naar det kan bruges. Jeg indstiller ligefuldt ydmygst til den høye Directions behagelige Betænkning, om jeg ikke desuagtet bør vente mig for dette Arbejd det bestemte Honorarium, da det er brugeligt endog som det er og det ej er min Skyld, at det ej er brugt for mange Aar siden.

Endeligen er jeg kommen under Vejr med, at jeg har taget Fejl i at paastaae for Operaen Olindo og Sophronia meere end de 200 rd., jeg derfor alt har faaet, da der for et Stykke i Tre Acter paa Vers virkeligen kun er fastsat 200 rd. ikke, som jeg forlangte, 300 rd. Men til Directionens Billighed maae jeg dog indstille følgende Anmærkning: at siden Bestemmelsen af Skuespilforfatteres Honorarium ingen saadan Forfatter af Tre-Actes Stykker paa Vers eller endog i Prosa med lidt Arier iblandt har faaet mindre end en Aftens Indkomst eller 300 rd., at Olindo og Sophronia, skiøndt ej celebreret med Musik, altsaa ej opført, har, efterat den er trykt, vundet competente Skjønneres Bifald og at jeg vel ikke burde tabe ved, at en Orpheus kom tidligere i Componistens Hænder end mit Arbejd. Paa Grund heraf tør s. 37jeg vente Hans Kongl. Majestæts allernaadigste bifaldende Resolution, naar denne Punct af min Ansøgning tilligemed de andre, ved hvilke det kunde behøves, blev allerhøystsamme forestilt.

Jeg haaber iøvrigt at have godtgjort Billigheden af alle de fremsatte Fordringer og indstiller dem herved atter til den høye Directions Bedømmelse med ydmygst Anmodning om snart at erholde den saa længe ventede Resolution.

Jeg har ledsaget mit Krav i sidste Allerunderdanigste Ansøgning med en Opregning af det, som gjorde mig det uundgaaeligen nødvendigt dermed at komme frem. Min Embedsindtægt er saa liden, at jeg derved intet kan have tilovers til at opfylde de mig længst paaliggende Pligter, nemlig betale min Velgjører, Hr. Kammerherre Warnstedt en Gjeld, hvori jeg staaer til ham og hvis Beløb han paa den besynderligst ædelmodige Maade har forstrakt mig og at udrede det Indskud i Enkecassen, jeg er pligtig at gjøre for min Kone. Begge disse Fordringer hvile endnu lige trykkende paa mig. Jeg har maattet finde mig i, at Enkecassen gjør Beslag paa min liden Gage for at indhente sin Fordring, hvilket varer til dens 500 rd. ere betalte; imidlertid har jeg saa godt som intet bestemt at leve af, medens jeg dog har temmeligen godtgjort et Krav af halvniende Hundrede Rigsdaler af Skuespilcassen. Hvor hellig en Forpligtelse Afbetalingen af det, jeg skylder min Velgjører, end er, saa maae jeg dog bære den Krænkelse at lade den være utilfredsstillet, uagtet jeg har lagt for Dagen, at jeg har Midler i Hænde til at opfylde en Deel deraf.

Jeg haaber, at det slette Held, de i dette Aar opførte To Skuespil [1]) af mig have havt, ikke har kunnet svække mine Fordringer. Tilløb har intet af dem havt, mindst Frode og Fingal, som man ikke kunde eller ikke vilde forstaae. Men for at kjende et æstetisk Arbejdes Værd, har man sagt mig, at jeg ikke skulde tælle men veje Stemmerne og, da jeg har den Lykke at vide vist at have vundet adskillige fuldvægtige især den høje Directions Stemmer for mine Arbejder, saa seer jeg hverken med s. 38Frygt eller Misundelse Orpheus [1]), Haandværksfolkenes [2]), Doctors og Apothekers [3]) p. p. Bekladskeres større Antal.